

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2701/2019
04.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Горан Рогановић, адвокат из ..., против туженог ББ, Предузетник СЗТР и комисион „ВВ“ из ..., чији је пуномоћник Љубомир Апро, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3815/18 од 27.03.2019. године, у седници одржаној 04.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3815/18 од 27.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу П 13/18 од 14.06.2018. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му по основу накнаде нематеријалне штете исплати: на име душевних болова због умањења животне активности 600.000,00 динара, на име претрпљеног страха 300.000,00 динара, на име претрпљених физичких болова 300.000,00 динара и на име душевних болова због наружености 500.000,00 динара, као и трошкове поступка, све са законском затезном каматом почев од дана пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка од 302.493,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3815/18 од 27.03.2019. године, ставом првим изреке жалба тужиоца је одбијена као неоснована и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове другостепеног поступка од 91.742,65 динара. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 03.01.2013. године, а вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 1.700.000,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе од 112,3495 динара за 1 евро, представља динарску против-вредност од 15.131,35 евра.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме означена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић